

אם רק לא ניהא לי' מחמת שהפירות יאסרו
 אין כאן לא ניהא לי' אם הדין הוא דמותרין.
 וב"ז בזרעים בכרם בתוך ד"א אבל הרוח
 שעלעלה את הגפנים שאינו מרויח
 כלל בהערבוב שהרי בעלם יש שיעור הרחקה
 וא"כ אלכא להטות הגפנים לכד אחר וליכא
 ניהוחא כלל בהערבוב גם אי שרינן לי' בזה
 שפיר שרינן כל שהוא אנוס [דכשאנוס אנוס
 ומתקל ודאי הסכים שיהא כך וחשיב ניהא
 לי' וז"פ] וכן בהא דהרואה ירק בכרם ואמר
 לכשאגיע לשם אלקטנו דאינו מרויח כלל
 במה שגדל איזו שעה קלה עד שיבא לשם
 ולכך גם אי שרית לי' ליכא ניהוחא ושרי וכ"ז

הוא לענין לאסור הזרעים אבל בחר שאסרינן
 הזרעים לכשיוסיפו מאתים טוב לא ניהא לי'
 כלל בודאי [ומה ריוח הוא תוספת פחות
 ממאתים] ושוב ליכא איסור מקיים כלאים
 בכרם כיון דליכא ניהוחא ולכך הקילו שא"כ
 לטרוח ביותר משליש לשכור פועלים ועד
 שליש חייבוהו מפני מראית העין וכמ"ס
 ברא"ש פ"ז הל' הובא בכ"מ והא דכ"ז שהוא ביד
 האנס אע"פ שהוסיף מאתים (אסור) [מותר]
 הוא משום דגם כשהדין הוא שלא נאסר ליכא
 ניהוחא גבי בעלים כיון שהוא ביד האנס ואינו
 עומד להנאה בשבילו.

מסכת שביעית

אסור התקנה

סימן י"ט

בענין תוספת שביעית

בענין תוספת שביעית דר"ע יליף לה מקרא
 דבחריש ובקליר ואמרי' במו"ק דף ג'
 דלדידי' א"א לבטל תוספת שביעית דאורייתא
 דהיינו שלשים יום בזה"ז, ולא ביטלו בזמנה"ז
 אלכא שני פרקים הראשונים כדאמר ר"ש בן
 פזי, ואנן דקיי"ל דר"ג ובית דינו נמנו וביטלו
 והתירו לחרוש עד ר"ה הוא כר' ישמעאל
 דלא נלמד תוספת שביעית אלכא מהלכה
 דעשר נטיעות וז"א אלכא בזמן שביהמ"ק
 קיים דומיא דערבה וניסוך המים, ולפ"ז
 קיי"ל כר' ישמעאל דהא קיי"ל דבזמנה"ז
 חורשין עד ר"ה, והנה יש עוד נפק"מ בין
 ר"ע לר"י, דר"ע הא יליף מבחריש ובקליר

תוספת שביעית לפני שביעית ולאחר שביעית
 דהיינו בקליר שהוא קליר היוצא למוצאי
 שביעית, אבל לר' ישמעאל דלא נלמד אלכא
 מהלכה לא שמענו תוספת שביעית אלכא לפני'
 ולא לאחר'.

ולפ"ז אין דין תוספת שביעית לאחר', אולם
 נריך ביאור מה הוא תוספת שביעית
 לאחר' דאילו לאסור הפירות לאחר שביעית
 זה פשוט שזהו עכ"ס דין פירות שביעית
 שנתקדשו אלעולם בקדושת שביעית וכן
 פשיטא שיהא אסור לקורן בדרך בעלות
 בדרך הקוררים שהרי זהו עכ"ס דין של פירות
 שביעית, והדבר מבואר בתוס' ר"ה י"ב ב'
 ד"ה מנהג בתירוצה השני דבאמת הא דיש על
 הפירות שנגמרו קדושת שביעית לכל דיניהם
 גם לאחר שביעית, ודאי פשוט, ותפסו התוס'
 בקושייתם דקמ"ל דבהביאה שליט בשביעית